

„Hollywoodský“ buddhismus

Na místě, kde Západ s Východem střetává se,
v čase takřka ještě Vánočním,
Óm zaznívá v tom lese,
a svaté setkává se svatým.

V obavě, co nás čeká,
a s dechem strachy tajícím,
příchod profesora každého leká,
neb chmurným on je vyučujícím.

Profesor vstupujíc na bedra nám požadavky klade,
a lavice tvrdší zdají se hnedka být,
pod tíhou povinností na cestu se vydáváme,
neb není čas na místě dlít.

Dosud ztraceni a obzor v nedohlednu,
v dáli se cosi rýsuje,
toť první pravda ukrytá v temnu,
o moudrosti Západu, jež na Východě se zdržuje.

Leč konec cesty je to jen stěží,
profesor dí a na cestě jsme ihned zpět,
tajemný Tibet na střeše světa před námi leží,
s čím setkáme se teď?

V Tibetu moudrost velická leží,
jíž nelze poznat ani za sedm let,
Tibeťan ni mouše ni žížale neublíží,
toť pravá ušlechtilost na pohled.

Malý Kundun se vzdorem Maovi se postavil,
neb v biografu se to děje neustále,
možná proto si jeden takový zhotovil,
možná proto, by poznal světa dále.

Z cesty do Indie máme obavy,
vždyť i Čtvrtníčkoví do smíchu není,
ta špína, ta bída a ty davy,
leč Igor v tom zří osvícení.

Tam kde jiní špínu a bídu zří,
a chudobu indického ruchu,
Chaun svatost a moudrost věků nahlíží,
vždyť svatost je i v pouličním vzduchu.

O tom podivném filmu se špatně zmiňuje,
Red River Valley se jmenoval,
neb co se s ním rýmuje,
abych ho také zmiňoval?

Pak podivné divadlo jsme zhlédli,
toť šílenství bylo zajisté,
v úžasu jsme oněměli,
snad to neuvidí buddhisté.

S pohledem upřeným do dáli,
jak Chaun, když osvícen byl v Indii,
a s pocitem míru, jež přednášky nám daly,
odcházíme pak z poslední hollywoodské hodiny.

Jaké poučení z kurzu máme?,
nepsat básně, to je jisté!,
neb celý den promarněný získáváme,
díky Buddha, že jsme religionisté.